

Mødet genoptaget kl. 14¹⁵.

Formanden: I skrivelse af 22. december 1952 anmoder undervisningsministeren om, at der må blive foretaget valg af et nyt medlem til Rask-Ørsted fondens bestyrelse for tiden indtil 31. oktober 1955 i stedet for fhv. landstingsmand K. K. Steincke, der har ønsket sig fritaget for hvervet.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Besvarelse af spørgsmål.

Af *P. N. Petersen (Røjle)* til indenrigs- og boligministeren.

Kan personer, der som tjenestemænd eller på anden måde er beskæftiget i statens eller kommunens tjeneste, tvangsudskrives til at forrette tjeneste indenfor civilforsvaret, før en almindelig tvangsudskrivning til sådan tjeneste finder sted (jfr. lov om civilforsvaret af 1. april 1949 § 30)?

P. N. Petersen (Røjle): Når jeg har ulejliget den højtærede indenrigsminister med spørgsmålet om, hvorvidt statens og kommunernes tjenestemænd kan tvangsudskrives til civilforsvaret, førend almindelig tvangsudskrivning finder sted, skyldes det den omstændighed, at bestemmelserne i §§ 29 og 30 i loven af 1. april 1949 om civilforsvaret visse steder i landet bliver ført ud i livet på en måde, der næppe er i den ånd, hvori loven er givet. Det ser tilsyneladende ud til, at man i visse byer ikke viger tilbage for at foretage en generel udskrivning til civilforsvaret af alle tjenestemænd, medens andre folkegrupper er helt fritaget, hvilket med andre ord vil sige, at een gruppe af befolkningen bliver pålagt en byrde, som andre folkegrupper ikke mærker noget til, og det minder en uvilkårligt om hine fjerne tider, da bønderne alene måtte bære værnepligtens byrder.

Jeg kender et ægtepar, hvor manden er lærer og hustruen lærerinde. De blev begge tvangsudskrevet til civilforsvaret, men da de har et lille barn, klagede hustruen for sit vedkommende over udskrivningen. Efter en del genvordigheder fik hun

langt om længe den besked, at da tilgangen af frivillige i de sidste dage havde været større end beregnet, var hun fritaget indtil videre.

Det har vel næppe været lovgivningsmagtens mening at gøre den danske befolkning til genstand for en sådan forskelsbehandling, og derfor har jeg tilladt mig at rejse spørgsmålet overfor den højtærede minister.

Da det pågældende lovforslag for 4 år siden var til behandling her i det høje lands-ting, mindede det ærede medlem hr. Bjerre om, at der var 46 paragraffer, som omfattede 40 bemyndigelser til ministeren, så jeg erkender, at administrationen slet ikke er så ligetil, og at det i nogen måde vil være nødvendigt at prøve sig frem. Men hvad der end sker eller ikke sker i en sådan prøvetid, må det nødig føre til, at befolkningen får det indtryk, at vi ikke alle er lige for loven.

Jeg håber på et velvilligt svar fra den højtærede indenrigsminister.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg vil indledningsvis sige, at jeg ingentunde føler mig ulejliget af det spørgsmål, som det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle) har stillet her i dag. Spørgsmålet har utvivlsomt en meget stor interesse og spænder vidt omkring, og det er mig derfor en glæde at få lejlighed til at give et svar på dette spørgsmål.

Reglerne om tvangsudskrivning til civilforsvaret findes, som det ærede medlem nævnte, i civilforsvarslovens §§ 29 og 30. § 29 indeholder den almindelige regel om civilforsvarspligt gældende for alle borgere mellem 16 og 65 år; de nærmere bestemmelser fastsættes ved kgl. anordning, og en sådan anordning er også forlængst udsendt, men der er endnu ikke truffet bestemmelse om at gøre denne generelle civilforsvarspligt aktuel, føre den ud i livet, og den opbygning af civilforsvaret, der for tiden finder sted, sker altså, for såvidt angår de almindelige borgere, ad frivilligt vej.

Ved siden af § 29 har man imidlertid en mere speciel regel i § 30, som siger, at tjenestemænd eller andre, der er beskæftiget i statens eller kommunens tjeneste eller i koncessionerede virksomheder, er pligtige at udføre de opgaver, som måtte blive dem pålagt til gennemførelse af civilforsvarsforanstaltninger. Denne lovparagraf forudsæt-